

יומנה של אהובה

נערה מאוהבת

ושבו אחזור לתקופה בה עבדתי ביד ושם. אחי שבתאי התגייס לצנחנים, ובאחד הימים גילה כי עמי מפקדו אינו אחר מאשר אותו עמי שהיה אוהבני בנירים. ואז, למרות סגן שמשון ולמרות האחרים, ידעתי כי הגורל יעד לי את עמי, אותו נער שקט וצנוע, נער ביישן שלא אהבתי, ועתה הרגשתי כמה שאני אוהבת אותו. כאן מתחילה פרשה חדשה בחיי.

הנסיך על המצנח הלבן

"חלף העבר, יחי העתיד!" זאת היא סיסמתי כלפי העתיד, וכמו כן מכוננת היא אל העבר המלא הרפתקאות ואהבות פורחות. אומרים כי צעירות וקלות דעת אחרות זו בזו. נכון הפתגם. ובכן נסיתי לאהוב, ורק חשבתי כי אהבתי, אך קשה להגדיר בדיוק מה זאת אהבה. ובכן, בהגיעי לגיל 20, ידעתי בדיוק מה זאת אהבה, כי בעמדי לפני חופה עם עמי בעלי, ידעתי כי רק אותו בלבד

חייל ה"וורמאכט" — ידידה הגרמני של אהובה באילת, המלח אלברט שומן, במדי הצבא הגרמני. משמאל קצין היס היווני אבגליס תומיס, שהציע לאהובה נשואין.

אני אוהבת, ועתה, בעשיתי חשבון הנפש שלי, כי עלי לקשור חיי לנצח עם אדם זה, ידעתי כי אני אוהבת אותו באמת ומוכנה לזה. עלי להעלות מעט מנככי העבר, מעט מאד, לפני הנישואי לעמי. הייתי בנירים ב-1955, כשהכרתי את עמי. לא אהבתי, אולי אף לא חיבבתי. לא הרגשתי כל רגש כלפיו, מכיון שהוא נראה כה צעיר, ונדמה היה לי כי הוא עבורי כאה. לכן אף לא יכולתי להקדיש לו מעט מרגשות.

הזמן חלף, דרכינו נפרדו, עד ל-1956. בשנה זו התגייס אחי שבתאי לצנחנים, ושם דרך מקרה נפגשו אחי ועמי כסירון. וכך נתגלה לעמי כי אני אחותו של שבי, וכך הם היו כשני אחים. עמי ביקר אצלנו, ואני הרגשתי כמין רגש מוזר. רק אז הייתי יכולה לתאר, אך כיום יקשה עלי הדבר. חשבתי כי אני מאוהבת בו, והרגשתי שאם ישאר רחוק, יהיו חיי קשים. כה רציתי להיות לידו. בין כל חופשה לחופשה, נדמה היה לי כי שנים חולפות.

לבי פעם בקרבי. צפיתי בכליון עיניים לבואו של עמי. הוא הבטיח כי יבוא. אמנם הוא נמצא בסדרה.

★ ★ ★

ד יום יום ששני. עמי בא לחופשת שבת. הייתי מאושרת ונדמה לי שאף הטבע עצמו שותף לשמחתי. היום יום נאה. השמש זרחה בכל הדרה, ולפנות ערב, כששלחה קרניה האחרונות לעבר פאתי מערב, הייתי כבר בחוקה בזרועות הברזל של עמי. לו ידעת כמה שאהבתיך! כמה מאושרים הרגעים בהם מתייחדים אנו! יושבים בשדה צל סלע, כשסביבנו דרדר וקוצים, ריח פרחי הסתו. ומרחוק באופק האין-סופי, משתרעים גופי ארצנו. כל זה הוא הטבע, והרי האהבה אחת היא וטבעית. נוף ואדם.

★ ★ ★

מ וצאי שבת. היום לא באת, וחשבתי כי מוטב לישון מוקדם, מכיון שהיה קר בחוץ. שכבתי במטה, אך לא יכולתי להירדם, לא הרוח הפריעה. מין רגש משונה וזר הפריעני לישון. בעודי מהרהרת, נשמע קול צעדים. צעדי נעל צבאית. אמא טענה כי שמעה קול צעדי אדם, אך כשיצאתי להציץ לא עמד בחוץ איש. שוב פעם נשמעו אותם הצעדים, והפעם נשמעה דפיקה בדלת. לא ידעתי אם חלום או מציאות רואות עיני. עמי עמד לפני. עיניו סיפרו לי כמה אהבני. ישבנו דוממים, מביטים איש אל רעהו. כך ישבנו עד עלות השחר. ועם בוקר נסעתי. כמה זמן יחלוף עד אשר אראך! התפלתי לשלומך, כי תשוב מהר ובריא.

★ ★ ★

ע מי יקירי. כשהגענו עומדים להטביעך, אתה מנסה להציל נפשו מטביעה, ושוחה בכל מאמציו עד לחוף רוגע. שם, בעלותך לחוף, הגך מודה בתפילת הודייה על שנשארת חיי הוצפתי בגעגועים אליך עמי, עד שהחלטתי לנסוע אליך. גם אם יהיה זה מחוץ לטוח הישג האדם עם הטבע. נסעתי אליך לחוף הים. מקום שם מתקיימת הסדרה. ראיתי מרחוק את המחלקה באימוניה. אחי רץ לקראתי. שמחתי לראותו בריא ושלם. כתיתי עמו עד שתגמור את תפקידך. לאחר שעה ארוכה באת אלי. גל אושר הציפני. עמדתי אתך מול הגוף המדברי, קני סוף כיסו את המקום, ונחל אכזב זרם, ומשק מימיו העכורים נשמע למרחוק. לא הרבה זמן היה לרשותנו. הגיעה שעת הפרידה. היה עליך לשוב למחלקה. ואמרת לי רק להתראות. נופפת בכומתה האדומה, ראיתך רץ לעבר המחלקה ונעלם בין קני הסוף, ורק שירת המחלקה עוד הידהדה באוזני.

★ ★ ★

ג שם ירד, וערפל כבד כיסה הכל מסביב. חזרתי הביתה עיפה מהעבודה. שמעתי את קולך המוכר בוקע מהבית. ידעתי שרק אתה יכול להיות זה, וכן היה. היתה זו חופשה לאחר תפקיד. הגשם המשיך לזלוף והרוח נשבה חמימה. על אף הדלף והבוץ הלכנו לטייל בשדות. ירדנו העירה וטיילנו. הזמן חלף, נסיונו לעצור את גלגל הזמן ולו לעוד שעות מספר בלבד. אך הזמן עבר וחלף כה מהר. פאתי המזרח כבר בישרו על אור הבוקר והיום החושך זרח. ומה עלי לעשות? כמו תמיד ליייתך למחסום. חזרתי דוממת ועצובה. השעה היתה רק ארבע וחצי

הפודריה האידיאלית
סאק

מיזוג
נפלא
של קרם
עם פודרה
לאפור מושלם
בן-רגע

Silk Face Compact

אני מתכבד להודיע
על פתיחת משרדי
לפרסום ויחסי-צבור.

דור בלקין

פרסום ויחסי צבור בע"מ
רח' פינסקר 2 (חדר 208), תל-אביב.

שניידר
מפעלי רדיו קליפר בע"מ

כריכות

הזה, תל-אביב, רחוב גליקסון 8,
העולם הזה לכריכה עוד שבוע
ני הימים האחרונים לקבלת כריכים
שון, 26 לאפריל והיום החמישי, 30
השעות עשר עד אחת לפני הצהריים
ע אחר הצהריים.

שעות התערוכה
13
ספאן ארכסטרך